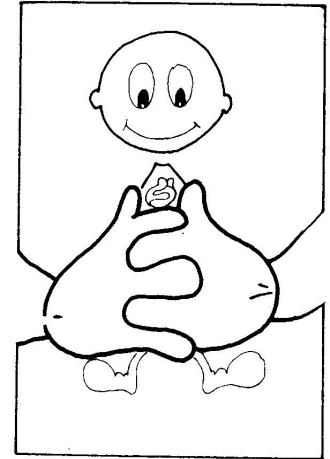

Gode Gud, gör mig till en bra syster!

Novisen vill börja med att be mer erfarna bröder och systrar, det vill säga varenda kristen själ i hela Sverige, om överseende och barmhärtighet om ni tänker ta del av hennes reflektion över sina första stapplande steg in i ordenslivet. Annars ber hon er att hoppa över texten och gå vidare med någon mer uppbygglig litteratur. Eller klostrets vårprogram.

Novisen vill minnas att det var inför en staty av Vår Fru som bönen om att vår Herre skulle göra henne till en bra syster först steg upp spontant ur hennes innersta. Med all säkerhet hade Vår Fru själv ett finger med i spelet. Novisen kände sig glad, trygg och tillitsfull och hon bad av allt sitt hjärta. En härlig frid sänkte sig över henne. Hon var helt och hållet Hans, och det är Han själv som skulle utföra verket i henne. Hon gav sig oförbehållsamt till Honom, sin brudgum och älskade. Det var som en dröm. Det är det fortfarande. En mycket avlägsen sådan...

Ibland tycker novisen att Herren är lite selektiv med vilka böner han besvarar. Vad hände med alla böner om att han skulle sända henne den man som hon skulle kunna bygga en familj tillsammans med kanske?? Tystnad - åren gick - ingen man... OK, i rättvisans namn så mötte novisen många mycket fina män, men hela tiden var det den där känslan att han inte var för henne - och smygande med åren, insikten att det nog överhuvudtaget inte var för henne. Först på senare tid har novisen förstått att det var för att hon redan var paxad för längesedan. Av Honom själv.

Men vilken normal sekulär kvinna i yngre medelåldern kommer på idén att hennes framtida civilstånd, yrkesliv, fritid, vänner och familj - ja hela hennes person - skulle kunna komma att innefattas i ordet NUNNA. Just det! Inte så himla många, eller hur!?! Inte novisen heller! Förutom kanske när hon såg Sound of Music och tyckte att det verkade otroligt romantiskt att vara Julie Andrews och skutta omkring och sjunga och dansa på ett berg med alperna som kuliss. Men ärligt talat flickor - det var väl Herr von Trapp och söta barn som var drömmen - och inte att bli nunna! Men så var det den där gnagande känslan inom novisen att det var något som fattades. Det var alltid något som fattades. Livet självt på något sätt...

Syster? Skulle syster kunna säga mig...

Det är dagen efter iklädningen och novisen vänder sig om för att se vilken av hennes systrar som just kommit in genom dörren. Det finns ingen där. Gästen talar till novisen! Novisen kan inte säga *någonting* på ett bra tag eftersom allt som går igenom hennes huvud är "va?-vem?-jag?-äh, lägg av!-ok-jag kanske *ser ut* som en syster, men...". Till slut får hon mål i munnen och kan svara på gästens fråga, och nu efter ett år har novisen vant sig någorlunda. Nu känner hon sig bara som en fejk-syster ibland när hon gör något dumt som systrar absolut inte förväntas göra. Som att vara otålig med personalen på postens utlämningsställe till exempel. Åtminstone inte i dräkt, och i sådana fall åtminstone inte på lokala ICA.

Andra böner, tycks det novisen, sätter Herren igång med att besvara innan man ens har hunnit be klart dem. Och ofta fattar man inte vidden av vad man bett om förrän alldeles för sent. Som bönen att Herren skulle göra novisen till en bra syster! Novisen insåg ganska snart att Herren och novisen har ganska olika uppfattningar om:

- Vad** en bra syster är
- Hur** en syster blir bra

